

ЩАСТИЕТО - СИСТЕМЕН ПСИХОФИЗИОЛОГИЧЕН АНАЛИЗ

Пировски Л. Т.¹

ДПБ“ Д-р Г. Кисьов“ гр.Раднево

HAPPINESS – SYSTEMATIC PSYCHOPHYSIOLOGICAL ANALYSIS

Pirovski L. T.¹

SPH “d-r G. Kisiov”, Radnevo

Abstract:

Happiness is the emotional state and its corresponding psycho-physiological manifestation in the Organism and the Person in meeting their actual needs (vital, social, spiritual). It is systematic, subjective and temporary, and is related to the realization of the aspirations of the Person and reflects a two-way sharing in the harmonious relationships between the Person and the particular living and social environment. In order to maintain it, the Person strives consciously to manage this environment on the cybernetic principle of "feedback". Happiness research objectively requires the use of the bio-psycho-social systemic approach as a methodological tool. Man is a selectively open, self-regulating, multi-component, complexly organized, probabilistic, space-time rhythmic system in which intense flows of energy and substances with structural (asymmetric) information are realized in the form of "Spiral Dynamic Energy-Information Flows of Life and Happiness". Their material basis, according to my hypothesis, is the "Spiral Modular Neural-Synaptic Network, encompassing the mirror neurons in the brain, and included in the volume of the Layered Architectural Brain Complexes." There, the processes of processing and using the information for decision-making go along helical energy/informational (biochemical, electrical and torsion) synaptic and receptor pathways, using the mechanisms of the Ukhtomsky and Conditional Reflex. The biochemical and pharmacological mechanism ("feedback"), for their positive support, are the "Brain neurochemical systems for self-stimulation through pleasure" and related neurotransmitters, neuromodulators, neurohormones, enzymes and structures in the central nervous system, in the peripheral nervous system. The movement (triggered by current needs and supported by catecholamines and acetylcholine) of these "Flows of Life and Happiness", as well as moments of rest in the structure of the Flow, which are like "a bundle of deep vortices with endogenous opioids - endorphins and enkephalins, serotonin and GABA", are the Mechanism by which Happiness is realized! In doing so, Knowledge is the power to consciously control and change ourselves and the environment towards Happiness. You need to know what Happiness is and how to achieve it in order to do it! And the more you know, the more consciously and actively you build your Personality and Social Environment, the more opportunities you have to realize and manage your "Spiral Dynamic Energy-Information Flows of Life and Happiness."

Keywords: *happiness, psycho-physiological manifestation, architectural Brain*

Увод:

Щастието е многопластово психофизиологично явление обхващащо както индивидите, така и техните групи, организации и общности в двупосочни, дългосрочни и устойчиви измерения, свързани освен с удоволствията (позитивни преживявания на биопсихично ниво), но и с ангажираност (доброволна включеност в професионална, житейска или хоби-дейност), осмисленост (духовна споделеност и социална полезност на живота), работа и отношения между хората, здраве и продължителност на живота, бизнес, успех и обществен прогрес. Още от Аристотел (384-322 г. пр.Хр.) и Епикур (324-270 г. пр.Хр.), Щастието като философска категория е една от основните категории на Етиката, където „Висшето благо е щастието, а висшето зло – нещастieto“. Според мен, Щастието е емоционалното състояние и съответното му психофизиологично проявление в Организма и Личността при удовлетворяването на актуалните им потребности (витални, социални, духовни). То е системно, субективно и временно, свързано е с реализацията на стремежите на Личността и отразява двупосочна споделеност в хармоничните взаимоотношения между Личността и конкретната жизнена и социална среда. За да го поддържа, Личността се стреми съзнателно да

управлява тази среда по кибернетичния принцип на „обратната връзка“. Човекът е избирателно отворена, саморегулираща се, многокомпонентна, комплексно организирана, вероятностна, пространствено-времева психофизиологична ритмична система, в която се осъществява интензивен поток вещества със структурна (асиметрична) информация и свързаната с нея реактивоспособност, енергия и информация. За живите системи е характерна способността им да подбират и създават ценна за тях информация без енергийни загуби. Колкото по-ценна информация се създава в системата, колкото по-високи са критериите за нейния подбор, толкова по-високо е тази система по стълбата на биологичната и психичната еволюция. Еволюцията е растеж на ценността на информацията създавана от и в системата (фиксиран резултат от избор предоставящ конкретно знание, позволяващо промяна в средата). Вида (биохимичен-като структурирана молекулна маса и електрически-като акционен електропотенциал) и количеството на енергията и информацията (като Динамичен енерго-информационен поток с много разклонения) ритмично циркулират в организма, като е налице йерархия, чийто първото информационно стъпало е локалната концентрационна разлика в съответните енергии(способността на дадена система да променя състоянието на активната среда). Второто стъпало е в молекулните механизми за реализация на сложните биологични и психични процеси, свързания с прехода от неживо към живо пренос на сигнална информация по принципа на комплементарността и пространствената структура на биомолекулите, валиден за всички нива в живите системи : ДНК-РНК; РНК-белтък; ензим-субстрат; антиген-антитяло; хормон-рецептор; невромедиатор-рецептор; рецептор - вторичен посредник - втърклетъчни процеси. Третото стъпало - мозък, а чрез него и четвъртото стъпало - социум, свързва молекулното сигнално ниво на отражение на материята с психическото състояние и поведение на личността на база Потребностно – информационната теория. Това еднозначно определя *реализирането на Щастие*то, като право пропорционална функция на максимално развити психика и съзнание. Петото стъпало е многомерното, квантово–енергийно и холограмно-информационно ниво на отражение на свойствата на материята на физическия вакуум върху свойствата на биологичната материя и нейните психически прояви, която чрез постепенно увеличаване на информативността си и намаляване на енергийността си еволюира, съгласно системния принцип “всичко зависи от всичко”(“каквото долу, това и горе”). Според мен този „Динамичен енерго-информационен поток на живота“, които е и „Потока на Щастие”то“, е ритмично циркулиращ в организма не под формата на кръг, а на отворена спирала. Тя е изградена по принципа на хармоничните пропорции- оптимален начин и инструмент за системна взаимосвързаност в природата при системообразуващ фактор – потребност от жизненост и красота, растеж и развитие на системите. Имено спиралната форма осигурява едновременно във вертикална и хоризонтална посока оптимален растеж и развитие на всяка една система. За това движението на Потока от Енергия и Информация върху невронните клетъчни биомембрани, ритмично създава деполяризационен участък (движеща се постъпателно и скокообразно електрохимична автоволна – акционен информационен потенциал, предизвикващ отделянето на съответни биохимични медиатори в синапсите), е ритмично движение по спирална траектория през материалните дисипативни спиново организирани протонно-електронни структури в активна реакционна среда.

Цел:

Целта която си поставих е да се доразвие Знанието за щастието в психофизиологична и системно-кибернетична посоки, допълващи досегашните философски, позитивно-психологични и етични определения дадени от древността до днес. Това би помогнало за доизграждането на действителен съвременен мироглед и ценностна система в новите условия на социално-икономическите и научно-технически революции в XXI век. Би позволило и на съвременният млад човек по-добро планиране и реализация на Личността му в условията на изградено и поддържано от него щастие и обществен прогрес.

Методи и средства:

Изследването на Потока на щастието като аналог на „Спираловиден динамичен енерго-информационен поток на живота и психо-социално многопластово явление“, обективно изисква като методологичен инструмент да се използва био-психо-социалният системен подход, характеризиращ се със създаване на моделна система от понятия (модули от структурни елементи) и двупосочни функционални връзки между тях, обединяващи ги в цялостна функционална система, със системообразуващ фактор – в случая емоционалното състояние и съответното му психофизиологично проявление в Организма и Личността характеризиращи щастието. Такава **Моделна система** според мен е:

I Модул: Човешки Мозък <-->Психофизиология<-->Психофармакология<====> **II Модул:** Съзнание<--> Емоции <--> Инстинкти<-->Вяра<--> Споделеност<--> Щастие <====> **III Модул :** Личност <--> Средства за управление на „Динамичния енерго-информационен поток на живота и щастието“ в организма и обществото.

Изследването на тази моделна система и реализирането на изводите от нея подробно са дадени в моята книга - **Л. Т. Пировски „Щастието психофизиология и фармакология“, 192 стр., И-во БОН Благоевград, 2020г., ISBN978-954-395-230-4.** Тук се спирам само върху психофизиологията, осъществявана в материалните структури отговорни за реализиране на „Динамичния енерго-информационен поток на живота и щастието“ в човешкия организъм и общество.

Резултати и обсъждане:

Използвайки създадения по-рано от нас „Динамичен холистичен модел на здравето“ (Пировски Л., Пировски Н., Й.Стайкова-Пировска, Искам-мога-трябва - холистичен модел на здравето, 343 стр., ”Бон”, Благоевград, 2015, ISBN 978-954-395-126-0) като реален аналог на формулираните тук аналогични по между си „Спираловидни динамични енерго-информационни потоци на живота и на щастието при човека“, определих **материалната основа** за функционирането на тези „Спираловидни динамични енерго-информационни потоци на живота и на щастието“. *Според моята хипотеза това е „Спиралната модулна невронно-синаптична мрежа, обхващаща и огледалните неврони в мозъка, и включена в обема на Слоестите архитектурни мозъчни комплекси“.* Там, процесите на обработка и използване на информацията за формиране на решение, вървят по спирални енерго-информационни

(биохимични, електрически и торсионни) синаптични и рецепторни пътища, при използване на механизмите на Доминантата на Ухтомски и Условния Рефлекс. Биохимичният и фармакологичен механизъм („обратна връзка“) за положителната им подкрепа, са „Мозъчните неврохимични системи за самостимулация чрез удоволствията“ и свързаните с тях невротрансмитери, невромодулатори, неврохормони, ензими и структури в Централната нервна система, в Периферната нервна система и в Клетките. Активността на различните медиаторни системи е тясно взаимоотнообвързана, като не е толкова важно нивото на отделен трансмитер в мозъка, колкото балансът по вид, количество и времеви момент, между различните биологично активни вещества. В това е и мъдростта на еволюцията - чрез прави и обратни кибернетични връзки между всички функционални системи в организма, и между тях и околната среда, както и чрез мотивация на различни нива на действията на индивидите (Личностите), да осигури биохимичен, неврофизиологичен, емоционален и инстинктивен оптимум за продължаване съществуването и развитието на биологичния вид, за оцеляване и Щастие. Спиралната форма позволява разположение едновременно във вертикална и в хоризонтална посока и запазване в „пространство-времето“ на информационните и емоционални следи (енграми) в целия обем на разширяващата се невронно-синаптична спирална мрежа - не само последователно по хода ѝ, но и в невронни структури на витлата ѝ - разположените една над друга многопластови наклонени невронни вертикални модули, които „пронизват“ нея и Слоестите архитектурни мозъчни комплекси. Във всеки невронен модул се формират модели на средата, тъй като процесите на обработка на информацията в тях вървят в паралел, едновременно. Тоест движението на акционният електропотенциал, предизвикващ отделянето на съответни биохимични медиатори, е ритмично движение по спирална траектория през материалните спиново организирани дисипативни протонно-електронни структури в активна реакционна среда. При това електроните във веществото, въртящи се около атомните ядра и едновременно около оста си, могат да преминават от орбита на орбита, като при това се излъчват електромагнитни вълни и торсионни вълни (породени от собственото въртене на електрона). Импулсът на собственото въртене – спинът, може да се „откъсне“ от частицата. Този свободен спин, това откъснато от веществото въртене, е информацията, която носят вълните на свободните спинове в пространството под формата на торсионно поле. Торсионните полета се пораждаат и за сметка на особена геометрия на пространството – например спиралата (ефект на формата) и инерциалните сили при движението по нея. Информационното въздействие, на торсионното поле (от torsion = усукване), което само по себе си не носи никаква енергия, е чрез въздействие на системата върху нейната точка на бифуркация, тоест на точката на неустойчиво равновесие, при което може много силно да се измени енергийното състояние на системата. Цялото множество от такива модели съществува паралелно в неокортекса, като далечните връзки между невроните правят възможно синхронизирането им, включително и чрез торсионните полета, които мигновено пренасят информацията без пренос на енергия и независимо от разстоянията поради квантовата им свързаност и нелокалност при взаимодействието им (от квантово вплитане на пораждащите ги частички). Така основната работа на неокортекса не е иерархично формиране на единен модел на заобикалящия свят, а сложни мрежови взаимоотнодействия между множество „малки“ модели, които работят едновременно, формирайки илюзията за цялостно възприемане на света. Образно това може да

се представи като „разширяващ се конус“, стените и обема на който са „оробрени“ от невронни модулни структури. Параметрите на този „конус“ са определени от „Златните сечения“, които са числови инварианти на числата на Фибоначи и са израз на Хармонията (оптимален начин и инструмент за системна взаимосвързаност в природата при системообразуващ фактор – необходимост от жизненост и красота, растеж и развитие на системите). Началната му физична(биологична)точка е раждането на човека, а крайната му физична(биологична) точка е физическата смърт на човека, което обаче не съвпада със социалният му край. Напротив – колкото е по широк този „енерго-информационен и социален конус“, толкова неговото съществуване и значение във времето стават по-значими, тъй като обхващат и си взаимодействат с по-широки и актуално съществуващи социални структури. И в това е истинското безсмъртие. Това всъщност е реализация и илюстрация на холографският принцип, при който във всяка част от цялото се съхранява цялата информация за цялото. Така „Динамичните енерго-информационни потоци на живота и щастието“, които са с много разклонения, ритмично циркулират в организма и в обществото не под формата на кръг, а на отворена спирала изградена по принципа на хармоничните пропорции. Движението (предизвиквано от потребностите и подкрепяно от катехоламините и ацетилхолина, или от необходимостта от тях при липсата им) на тези „Потоци на живота и на щастието“ през „Спиралната модулна невронно-синаптична мрежа, включена в Слоестите архитектурни мозъчни комплекси“, както и миговете на покой в структурата на Потока, които са като „броеница от дълбоки вировете с ендогени опиоиди - ендорфини и екефалини, серотонин и ГАМК“, са Механизъмът, по който се реализира щастието! При това Знанието е власт за съзнателно контролиране и променяне на себе си и на околната среда към щастие. Трябва да знаеш какво е Щастие и как да го постигнеш, за да можеш да го направиш! И колкото повече знаеш, колкото повече съзнателно и активно изграждаш Личността и Социалното си обкръжение, толкова по-големи възможности имаш да реализираш и управляваш своите „Спираловидни динамични енерго-информационни потоци на живота и на щастието“.

Тъй като Щастието е емоционалното състояние и съответното му психофизиологично проявление, в рамките на Потребностно – информационната теория за висшата нервна дейност правилото за възникване на емоция е по следната формула: $E = f - P(Ин-Ис)$, където E – емоция, нейната сила, качество, знак; P – сила и качество на актуалната необходимост в най-широкия смисъл (витални, социални, духовни); $(Ин-Ис)$ – оценка на вероятността (възможността) за удовлетворяване на потребностите въз основа на филогенетическия и по-рано придобит индивидуален опит; $Ин$ – информация за средствата и времето по прогноза, необходими за удовлетворяване на необходимостта; $Ис$ – информация за средствата и времето с които субекта разполага в дадения момент; f - изменението на вероятността за достигане на целта т.е. цялата съвкупност от средства за достигане на целта: знания, навици, ресурси и др. личен и наследствен опит, интелект. Става ясна връзката между реализацията на щастието и човешкото съзнание. То е психично явление, което чрез образуване на понятия и образи, и опериране с тях по определени правила, създава и поддържа холографски енерго-информационни и емоционални взаимовръзки между отворени неравновесни материални структури, свързани във функционална система от системообразуващ фактор - удовлетворяване на актуални човешки потребности и на щастие. Човешкото съзнание и свързаните с него проблеми с емоциите,

инстинктите и конфликтите, и ролята им в живота на човека, е база за неговото опознаване, а с това и за разбиране и повлияване на неговите чувства (Щастие, Любов, Вярa, Страх и др.) и психосоматичните синдроми на адаптация или дезадаптация свързани с тях, а и в крайна сметка за управляване на неговия „Спираловиден динамичен енерго-информационен поток на живота и на щастието.“ Комбинацията от възприемането от човешкия ум на предполагаема истина, каквото е вярата, с другото човешко психично явление – надеждата, са вечният инструмент в търсенето на Доброто, на Здравето, на Смисъла на Живота, на Щастието, за този осъзнат чисто човешки стремеж и борба за постигането на смислена и свободно избрана цел, и чрез това на безсмъртие.

Изводи:

На база разбирането за единната цялост на човешкия организъм и взаимосвързаността на функционалните системи в него и с околната физична и социална среда, се защитава актуалността и значението на Знанието, особено важно за оптималното реализиране на „Спиралните динамични енерго-информационни потоци на Живота и на Щастието“ във всеки човек. Като основен извод става ясно, че Здравето и Щастието са нормалното психофизиологично и емоционално състояние на Свободния Човек. Животът и щастието се живеят, но трябва да знаеш къде, как, кога, с кой и защо ?

Литература:

1. [https://nauka.offnews.bg/news/Novini 1/](https://nauka.offnews.bg/news/Novini%201/) ;
2. <http://econet.ru/articles/64359-neyrobiolog-rizolati> ;
3. <https://www.obekti.bg/01.2017> ;
4. [http://colorsofmagic.net /index.php/ magicheski_materiali/](http://colorsofmagic.net/index.php/magicheski_materiali/) 2018 ;
5. [https://magnifisonz.com/ 2017/03/13/](https://magnifisonz.com/2017/03/13/) ;
6. Газанига Майкъл С., Съзнанието като инстинкт по следите на загадката как мозъкът поражда ум, Сиела Норма АД, София, 2019 г. ISBN: 978-954-28-2823-5 ;
7. <http://neuronovosti.ru/braintalk/> 07.2017 г. ;
8. Симонов. П. В., Доминанта и условный рефлекс, Москва, Наука”. 1987 ;
9. Симонов П. В., „Эмо-циональный мозг, „Наука” Москва, 1981 ;
10. Симонов П.В., Лекции о работе головного мозга, И-тут психологии РАН ,Москва, 1998 ;
11. <http://neuronovosti.ru/astrocytesimulation/RIKEN> Brain Science Institute, 2016 ;
12. Майкъл С. Газанига, Съзнанието като инстинкт- по следите на загадката как мозъкът поражда ум , Сиела Норма, София, 2019г., ISBN: 978-954-28-2823-5 ;
13. Effect of a 1-week Spiritual Retreat on Dopamine and Serotonin Transporter Binding : A Preliminary Study by Newberg, A., et al. in Religion, Brain & Behavior. 2017 ;
14. Гриневич В, Гормони головного мозга, „Наука и жизнь, № 03/2016. ;
15. Панкратов Сл., blog.stratoplan.ru 10.05.2015 ([http:// econet.ru/](http://econet.ru/)) ;
16. Хранов Л., Катехоламини и депресия, София, 2000 г., ISBN:954-8307-05-7 ;
17. <https://biomolecula.ru/articles/kratkaia-istoriia-antidepressantov>, 2019 ;
19. <http://biomo-lecture.ru/content>, 2015. ;
20. Шипов Геннадий, Торсионните полета в теорията на физичния вакуум, „Данграфик” Варна, 2005.